

ки поліцейських, які б відповідали стандартам вищої освіти, сучасному етапу державотворення та змінам в поліцейській діяльності, вважаємо за необхідне вжити таких заходів:

- визначитись з галуззю знань та спеціальністю для підготовки кадрів для Національної поліції України;
- здійснити аналіз моделей професійної підготовки поліцейських кадрів зарубіжних країн з метою вироблення єдиних стандартів професійного навчання поліцейських в Україні;
- при розробці стандартів професійного навчання поліцейських врахувати вимоги Закону України «Про вищу освіту» щодо обсягу навчального навантаження здобувача вищої освіти;
- здійснитимоніторинг навчальних дисциплін, зокрема спецкурсів, на предмет їх укрупнення та вивчення в межах базових професійно-орієнтованих дисциплін;
- в межах варіативних частин освітньо-професійних програм передбачити формування циклів навчальних дисциплін залежновід специфіки поліцейської діяльності за вибором здобувачів освіти, що дозволить зазначеним особам самостійно виявляти майбутню професійну орієнтацію.

Сподіваємось, що запропоновані нами зміни сприятимуть удосконаленню організаційно-правового забезпечення навчального процесу у закладах освіти системи МВС України.

1. Про національну поліцію : Закон України від 2 липня 2015 р. № 580-VIII// Відомості Верховної Ради. – 2015. – № 40-41. – Ст.379.

2. Про вищу освіту : Закон України від 1 липня 2014 року № 1556-VII // Відомості Верховної Ради. – 2014. – № 37-38. – Ст.2004.

3. Про затвердження переліку галузей знань і спеціальностей, за якими здійснюється підготовка здобувачів вищої освіти : Постанова Кабінету Міністрів України від 29 квітня 2015 року № 266 // Офіційний вісник України. – 2015. – № 38. – Ст. 1147.

Ведмідський Олександр Володимирович,
кандидат юридичних наук, доцент кафедри
кримінально-правових дисциплін
*(Дніпропетровський державний
університет внутрішніх справ)*

ЗАСТОСУВАННЯ НОРМ ЗАКОНОДАВСТВА ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ ЩОДО ПРОТИДІЇ НЕЗАКОННОМУ ОБІГУ НАРКОТИКІВ ПІДРОЗДІЛАМИ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ

Одним з перших нормативно-правових актів ЄС у сфері протидії незаконному обігу наркотиків є Рекомендація Ради ЄС від 25 квітня 2002 року про поліпшення методів розслідування в боротьбі з організованою злочинні-

стю, пов'язаною з незаконним обігом наркотиків. Основною метою зазначеної рекомендації є розробка форм і методів розслідування злочинів, пов'язаних з незаконним обігом наркотичних засобів, здатних не тільки визначити механізм вчинення відповідного злочину, а й виявити злочинну організацію і її активи. У частині визначення походження фінансових активів злочинної організації передбачається створення спеціалізованих робочих груп для розслідування зазначених явищ, а також створення державами-членами ЄС спільних слідчих груп з розслідування злочинів.

Вузьким за значенням, але важливим стосовно аспектів досліджуваної теми, є Рішення Ради ЄС від 28 лютого 2002 року про заходи контролю і кримінальних санкцій щодо нового синтетичного наркотику (РММА), згідно з яким держави-члени зобов'язані встановити кримінальні покарання за незаконний обіг зазначеного нового синтетичного наркотику.

Після вступу в силу Амстердамського договору Союз отримав можливість видавати повноцінні законодавчі акти в галузі кримінального права. Такі акти приймалися в формі рамкових рішень. Одним з найважливіших, що діє і в даний день, стало Рамкове рішення 2004/757/ПВД Ради від 25 жовтня 2004 року про встановлення мінімальних положень щодо складових елементів кримінальних злочинів і санкцій, що підлягають застосуванню у сфері торгівлі наркотиками. Згідно із зазначеним рамковим рішенням наркотиками визнавалися речовини, передбачені:

а) Єдиною конвенцією про наркотичні засоби 1961 р (зі змінами, внесеними Протоколом 1972 г.);

б) Віденською конвенцією про психотропні речовини 1971 р. Сюди також належать речовини, поставлені під контроль в рамках Спільної акції 97/396/ПВД від 16 червня 1997 року про обмін інформацією, оцінку ризиків та контроль нових синтетичних наркотиків.

Під прекурсором, згідно з рамковим рішенням, розуміється будь-яка речовина, вказана в такій якості в законодавстві Співтовариства, яким наводяться в дію зобов'язання, що впливають зі статті 12 Конвенції Організації Об'єднаних Націй про боротьбу проти незаконного обігу наркотичних засобів і психотропних речовин від 20 грудня 1988 р.

При цьому такі дії за умови їх умисного вчинення повинні розглядатися як злочини і підлягати відповідному покаранню:

а) виробництво, виготовлення, екстрагування, приготування, пропозиція, пропозиція з метою продажу, розповсюдження, продаж, поставку на будь-яких умовах, посередництво, переправлення, транзитне перевезення, транспортування, імпорт або експорт наркотиків;

б) культивування опійного маку, кокаїнового куща або рослини канабіс;

с) зберігання або купівлю наркотиків з метою здійснення будь-якого з видів діяльності, перелічених у пункті «а»;

д) виготовлення, транспортування або розповсюдження прекурсорів, якщо особі, яка вчиняє такі дії відомо про те, що дані прекурсори призначені

для використання в процесі або з метою незаконного виробництва або виготовлення наркотиків.

Особливо важливим, згідно із зазначеним рамковим рішенням, уявляється встановлення покарань за вчинення відповідних злочинів. Так, мінімальний розмір покарання фізичних осіб за вчинення вищевказаних злочинів становить від одного до трьох років позбавлення волі. При цьому термін позбавлення волі може збільшуватися до десяти років позбавлення волі, якщо:

- a) злочин вчинено щодо наркотиків у великих розмірах;
- b) злочин вчинено щодо наркотиків, які відносяться до категорії найбільш шкідливих для здоров'я, або заподіяли значної шкоди здоров'ю декількох осіб.

Не менш важливим є встановлення санкцій для юридичних осіб, таких як:

- a) заходи, що тягнуть за собою позбавлення права отримувати податкові або інші пільги або допомога з боку влади;
- b) заходи, що тягнуть за собою тимчасову або постійну заборону здійснювати комерційну діяльність;
- c) поміщення під судовий нагляд;
- d) ліквідація у судовому порядку;

Необхідно, однак, відзначити складність імплементації зазначеного рішення державами – членами ЄС до 12 травня 2006 р. Про імплементацію положень Рамкового рішення в національне законодавство держави-члени зобов'язані повідомити Комісію та Раду ЄС. Згідно зі звітом Комісії про імплементацію зазначеного рішення, при цьому Кіпр, Мальта, Великобританія, Іспанія, Італія, Греція звіти про імплементацію не подали, що свідчить про невиконання зобов'язань, передбачених зазначеним рішенням. Однак Комісія у своєму звіті зробила висновок, що імплементація зазначеного Рамкового рішення в частині встановлення покарань за вчинення злочинів, пов'язаних з наркотиками, пройшла на задовільному рівні, незважаючи на толерантну політику Нідерландів щодо «м'яких» наркотиків. Навпаки, імплементація положень Рамкового рішення про відповідальність юридичних осіб за злочини, пов'язані з наркотиками, пройшла на незадовільному рівні, оскільки тільки три держави – члена ЄС здійснили трансформацію зазначених норм в національне законодавство.

Наразі до вказаного рішення готуються поправки, що вносять в нього значні зміни. Основна мета поправок полягає в накладенні забороняючих заходів на виробництво, продаж і переміщення виявлених наркотичних і психотропних речовин, включаючи заборону на імпорту і експорт з ЄС. Дане нововведення вбачається найбільш логічним і необхідним, в зв'язку з тим, що в ЄС нові наркотичні та психотропні речовини з'являються із значною оперативністю і в даний час до них не можуть застосовуватися положення зазначеного Рамкового рішення в зв'язку з тим, що не підпадають під його дію. В даний час під дію рамкового рішення підпадають тільки ті наркотичні та психотропні речовини, які визначаються як такі відповідно до положень

Конвенцій ООН про наркотичні речовини, які, в свою чергу, суттєво застаріли і знову винайдені наркотичні та психотропні речовини в них просто відсутні. Поправки до зазначеного рамкової рішенням припускають визначення терміна «наркотик» як:

- а) будь-яка речовина, яка охоплюється Єдиною Конвенцією ООН з наркотичних речовин (з поправками, внесеними Протоколом 1971 р), а також Конвенцією ООН 1971 року про психотропні речовини;
- б) будь-яка речовина, перелічена у додатках до поправок;
- в) будь-яка нова психоактивна речовину, що створює серйозні наслідки для здоров'я, соціального порядку і безпеки, що зазнає обмеження розміщення на ринку.

1. Council Recommendation of 25 April 2002 on improving investigation methods in the fight against organised crime linked to organised drug trafficking: simultaneous investigations into drug trafficking by criminal organisations and their finances/assets // OJ L167, 25.6.2002. – P. 1-3.

2. Council Decision of 28 February 2002 concerning control measures and criminal sanctions in respect the new syn the ticdrug PMMA // OJ. L 335, 11.11.2004. – P. 8-11.

Кравченко Ірина Сергіївна,
кандидат юридичних наук, доцент,
доцент кафедри адміністративного права,
процесу та адміністративної діяльності
*(Дніпропетровський державний
університет внутрішніх справ)*

ПРИНЦИПИ РЕКРУТУВАННЯ ТА ВІДБОРУ КАНДИДАТІВ НА СЛУЖБУ В НАЦІОНАЛЬНУ ПОЛІЦІЮ УКРАЇНИ

У процесі реформування МВС України відбувається оновлення та перекваліфікація особового складу Національної поліції України. Тому актуальним стає питання визначення нових та перегляду існуючих принципів кадрової роботи в Національній поліції з урахуванням досвіду зарубіжних держав.

У вітчизняній теорії управління вчені-адміністративісти, які досліджують принципи кадрової роботи в системі органів внутрішніх справ, традиційно виділяють від п'яти до двадцяти п'яти таких принципів. На наш погляд, не має потреби повторювати їх та створювати множинність даних принципів. Необхідно чітко, зважаючи на реалії сьогодення та світові тенденції, виділити та надати характеристику основним із них. У даній роботі нами буде акцентована увага на принципах рекрутування та відбору кандидатів на службу в Національну поліцію як першого та найважливішого етапу проведення кадрової роботи.

Узагальнивши основні принципи кадрової політики МВС України, а та-